



Program

Politika

Glasba

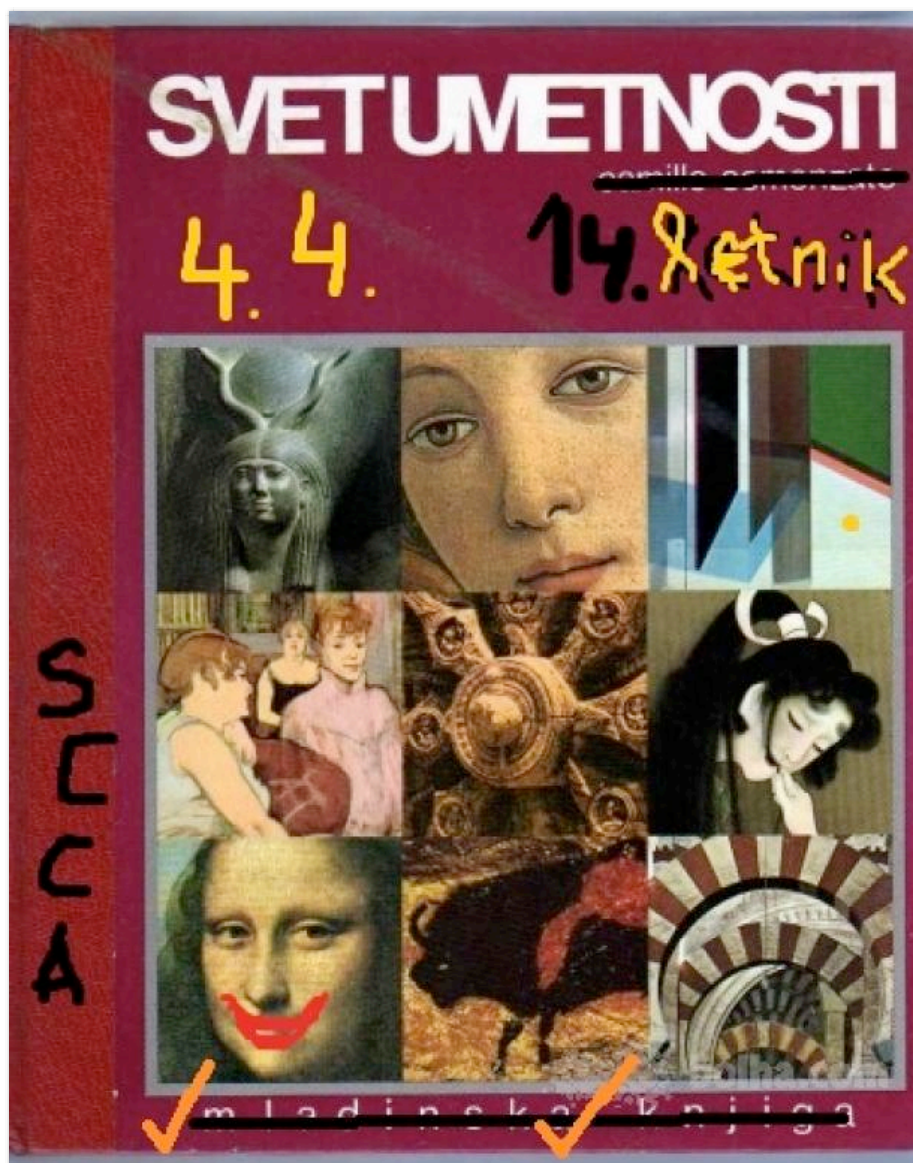
Kultura

Družba

Video

ARHIV

Išči



(<http://www.radiostudent.si/sites/default/files/slike/2013-04-08-fine-umetnosti-one-small-happy-family-13857.jpg>)

## ONE SMALL HAPPY FAMILY (/KULTURA/FINE-UMETNOSTI/ONE- SMALL-HAPPY-FAMILY)

KATARINA STOPAR (/LJUDJE/KATARINA-STOPAR) / 8. 4. 2013 - 13:00

/ FINE UMETNOSTI ([HTTP://WWW.RADIOSTUDENT.SI/KULTURA/FINE-UMETNOSTI](http://www.radiostudent.si/kultura/fine-umetnosti))

4. 4. na četrtek večer se je v galerijo Škuc nakapljal več ljudi kot letošnjega dežja. Lahko bi celo dejali, da smo v večernih urah otvoritve komaj še našli iskan obraz, srečali pa vseeno vse, ki se sladkajo z aktualno vizualno umetniško produkcijo. Vzrok za to ni bil le ducat sodelujočih razstavljalcev, temveč tudi renome organizatorja: svojo razstavo so

pripravili udeleženci 14. letnika šole Sveta umetnosti - edinega specializiranega tečaja za kustose in kritike sodobne umetnosti pri nas. V tokratnih Finih umetnostih se bomo posledično navezovali na dvojce v enem: zanimalo nas bo, česa so se v dveh letih naučili sodelujoči slušatelji, hkrati pa to poskusili najti v omenjenem razstavnem projektu, naslovljenem kar glede na aktualni čas - 4. 4.

Začnimo s samim šolanjem, ki ga že več kot deseto leto zapored organizira Zavod za sodobno umetnost Ljubljana. Avtorica pričujočega prispevka je med lastnim srečevanjem s slovenskim svetom umetnosti zasledila naslednje: prvič, šolo za kustose in kuratorje so v preteklosti obiskovali štirje izmed njenih znancev in vseh se po malo boji. Po malo! Imajo namreč dobro teoretsko zaledje in soliden pregled nad obstoječo produkcijo. Drugič, bežno so ji znani tudi obrazi mentorjev, predavateljev in koordinatorjev, zdijo se ji dostopni v komunikaciji, pri vseh pa je bilo slišano sledeče: z večino umetnikov se kar poznajo, vseh jim je, da se poznajo, tudi svojim tečajnikom priporočajo, da jih spoznajo - in nasploh se zdi, da se tu vsi ... poznajo! Naj zadnja poved obvisi pod točko 3, ki jo bomo natančneje utemeljili.

Za začetek le prišepnimo, da je vse naštetu pravzaprav zelo dobro, če ne celo nujno. Ne gre namreč le za mreženje kot način infiltriranja in promocije – poznavanje sodobne produkcije je pač bistvena vsebina kuratorskega dela! Kot so nam na včerajšnjem pogovoru zaupale tri izmed sedmih tečajnikov, je bil to eden izmed poglavitnih namenov njihovega dvoletnega šolanja – povezali sta se dve plati kovanca; mladi ustvarjalci in njihovi morebitni razstavljalci, v manjši meri pa tudi nadvse izolirane teoretsko-produkcijske izobraževalne ustanove. Ob poznojesenski izdaji zbornika šole Sveta umetnosti smo namreč slišali, kar je vsem umetnostnim študentom že dolgo znano: komunikacije med fakultetami skorajda ni. Oziroma je je premalo. Srečevanja s sodobnimi razstavnimi projekti pa so vezana le na seminarske ali popolnoma posamične obiske. Želimo več znanja in poznanstev, je bilo slišati!

Ker Svet umetnosti ni le svet umetnika, so se tečajniki s pomočjo omreženih mentorjev sprehodili do ateljejev in akademij. Pravijo, da jim je bilo sprva malce nerodno, kasneje pa prav lepo: skupaj z ustvarjalci so postali skupina, ki je odlično sodelovala. In kako je potem potekal sam izbor za razstavo, smo jih vprašali? »Izbrali smo, kar nam je bilo všeč,« je bilo mogoče slišati. »V ožjo dvanajsterico umetnikov pa so se uvrstili tisti, katerih dela je bilo mogoče najbolje povezati v galerijsko celoto. To ni razstava imen,« so dejala zbrana tri dekleta, »predvsem gre za dialog: medosebni, seveda pa tudi konceptualni in prostorski. Zanimala nas je sveža ustvarjalna moč, pa tudi izkušnja postavljanja razstave.« Poleg lociranja samih del pa so mladi kustosi skrbeli še za transport in birokracijo. Iskali so tudi sponzorje, saj je denarja v kulturi malo.

In res: razstava je uspela! Galerija Škuc je dobesedno presenetila z novo prostorsko razdelitvijo, svežo, kot so bili sveži tudi izbrani kustosi. Najprej smo nameravali opisati in s tem kratko nameniti pozornost vsakemu izmed razstavnih sklopov. Ker tudi bežen vstop med dela dvanajstih umetnikov zahteva svoj čas, radijski medij pa hkrati ne omogoča popolne spojitve z opisanimi materialnimi danostmi, raje priporočamo, da si projekt aprilskega datuma ogledate kar sami. Podali bomo le zaželeno vsebinsko poanto celote. Očitno je namreč, da je tako kot mnogokrat v sodobni umetnosti tudi tokrat navzoča referencialnost: ontološkost umetniških del se poleg lastne narave obrača na širši umetnostni sistem, pa tudi na pretekla bolj ali manj znana tuja imena. Tovrstno navezovanje posredno, a očitno uspešno spregovori o poziciji mladih ustvarjalnih moči, ki se podobno kot njihovi sveži teoretsko-promocijski ekvivalenti znajdejo brez razstavnega zaledja. Izvemo, da včasih umetniki intervenirajo kar sami, okolje njihovega ustvarjanja pa je hkrati tudi njihov osebni prostor. Izbrano referiranje na umetniško zgodovino tako obenem bolj ali manj eksplicitno izraža tudi misel – kam in kako naprej.

Sprehod po razstavi brez kaosa omogočajo še druge povezave: zdi se, da so avtorji kuratorskega projekta poskrbeli za primerno uravnoteženost različnih zastopanih medijev, s tem pa za dodatno motiviranje obiskovalca. Nekatere izmed inštalacij nas ogovorijo dobesedno ali pa nas, nekoliko zamaknjene v opazovanju, celo glasno presenetijo. Kaj se

skriva na samem začetku, posledično ne bomo izdali, rečemo lahko le, da je horizontalno premikanje po prostoru dokaj poenoteno, pozornost pa je simbolično usmerjena tudi v družbene vertikale.

Tu se za trenutek ustavimo in pripomnimo, da izbrani avtorji v svetu umetnosti niso neodkrita neznanka. Vsi razen enega pripadajo ljubljanski ALUO, četudi je njihova ustvarjalno sorodna, a mlada ustanova A.V.A. že pokazala solidno kvaliteto, v igro pa bi lahko vključili še druge regije. Še več - kar tretjina izmed izbranih avtorjev je že sodelovala v skupnem inštalacijskem projektu, imenovanem ŠKART. Razloženo nam je bilo, da je četica ponovno združena po naključju, a temu ne verjamemo popolnoma. Priznamo pa, da je izbor vsaj na vsebinsko-kvalitativni ravni upravičen.

K temu je vsekakor pripomogla – kot so nam navdušene, a nekoliko utrujene zaupale tri izmed kustosinj – tudi solidna in sproščena komunikacija z umetniki. »Ste vsi skupaj zadovoljni?« smo jih vprašali. In že po nasmehu sodeč izvedeli, da so. Nekoliko žalostno smo sicer ugotovili, da v domačih galerijah verjetno ne bo nikdar dovolj prostora za vse iz končanega šolanja kritiško-kuratorskega izobraževanja. Četudi vedno znova odkrijemo, da je Svet umetnosti en sam, je z namenom iskanja specializirane zaposlitve namreč še vedno prevelik. Večinoma pa se zanj odločajo diplomanti, ki vzrok za participiranje najdejo predvsem v lastnem veselju. Podobno kot mlada generacija umetnikov se izzivov lotevajo dosledno in premišljeno ter – skupaj.

4. 4. se je s Svetom umetnosti spoznavala Katarina Stopar.

#### INSTITUCIJE:

SVET UMETNOSTI (/INSTITUCIJE/SVET-UMETNOSTI) SCCA (/INSTITUCIJE/SCCA)

GALERIJA ŠKUC (/INSTITUCIJE/GALERIJA-%C5%A1KUC)

#### KRAJ DOGAJANJA:

LJUBLJANA (/LOKACIJE/LJUBLJANA)



([http://www.facebook.com/sharer.php?u=http://www.radiostudent.si/kultura/fine-umetnosti/one-small-happy-family&t=One Small Happy Family](http://www.facebook.com/sharer.php?u=http://www.radiostudent.si/kultura/fine-umetnosti/one-small-happy-family&t=One%20Small%20Happy%20Family))



([https://twitter.com/share?url=http://www.radiostudent.si/kultura/fine-umetnosti/one-small-happy-family&via=radiostudent&text=One Small Happy Family](https://twitter.com/share?url=http://www.radiostudent.si/kultura/fine-umetnosti/one-small-happy-family&via=radiostudent&text=One%20Small%20Happy%20Family))

VAŠE IME

KOMENTIRAJ

COMMENT \*

By submitting this form, you accept the [Mollom privacy policy](http://mollom.com/web-service-privacy-policy) (/mollom.com/web-service-privacy-policy).

Shrani